

Ad Magalicat, Antiphona.
Principes sacerdotum consilium fecerunt ut Jesum occiderent: dicebant autem: Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.
Deinde dicuntur Preces. 105.

Oratio.

Concède, quæsumus omnipotens Deus; ut qui protectionis tuæ gratiam quærimus, liberati à malis omnibus securâ tibi mente serviamus. Per Dñm. **Domine.**

SABBATO.
Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. *Cap. 12. b*

In illo tempore: Cogitaverunt principes sacerdotum ut & Lazarum interficerent: quia multi propter illum abibant ex Judæis, & credebant in Jesum. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 50. in Joan. in fine.

Viso Lazaro resuscitato, quia tantum miraculum Domini tantâ evidentiâ diffamatum, tantâ manifestatione declaratum ut non possent vel occultare quod factum est, vel negare: quid invenerunt, videte. Cogitaverunt autem principes sacerdotum ut & Lazarum interficerent. O stulta cogitatio, & cæca savitia! Dominus Christus qui suscitare potuit mortuum, non posset occisum? Quando Lazaro inferebatis necem, numquid auferebâtis Domino potestatem? Si aliud vobis videtur mortuum, aliud occisus: ecce Dominus utrumque fecit, & Lazarum mortuum, & seipsum suscitavit occisum.

Totâ die contristatus ingrediebatur Domine: quoniam anima mea completa est illusionibus: Et vim faciebant qui quærebant animam meam. **Amici mei & proximi**

mei adversum me appropinquare runt & steterunt: & qui juxta me erant, de longè steterunt. Et vim.

Lectio ij. *Tract. 61.*

In crastinum autem turba multa que venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Jesus Jerosolymam, acceperunt ramos palmæ, & processerunt obviam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israël. Rami palmæ laudes sunt, significantes victoriam: quia erat Dominus mortem moriendo superaturus, & trophæo crucis de diabolo mortis principe triumphaturus. Vox autem obsecrantis est, Hosanna, sicut nonnulli dicunt qui Hebræam linguam novèrunt, magis affectum indicans, quam rem aliquam significans: sicut sunt in lingua Latina quas interjectiones vocant, velut cum dolentes dicimus, heu; vel cum delectamur, vah dicimus.

Ne avertas faciem tuam à pœro tuo Domine: Quoniam tribulor, velociter exaudi me. Intende anime meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

Lectio iij.

Has ei laudes turba dicebat: Hosanna, benedictus qui venit in nomine Domini, Rex Israël. Quam crucem mentis invidentiâ principum Judæorum perpèti poterat, quando Regem suum Christum tanta multitudo clamabat? Sed quid fuit Domino Regem esse Israël? Quid magnum fuit Regi seculorum, Regem fieri hominum? Non enim Rex Israël Christus ad exigendum tributum, vel exercitum ferro armandum, hostesque visibiliter debellandos: sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in æternum cõsulat, quod in regnum cœlorum credentes, sperantes, amantesque perducat.

B.

R. Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum? & plorabo die ac nocte: quia frater propinquus supplantavit me: Et omnis amicus fraudulenter incessit in me. **V.** Fiant via eorum tenebræ & lubricum: & Angelus Domini persequens eos. Et omnis. **Quis.**

Ad Benedictus, Antiphona.

Clarifica me Pater apud temetipsum claritate quam habui priusquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces. 49.

Oratio.

Proficiat, quæsumus Domine, plebs tibi dicata piæ devotionis affectu; ut sacris actionibus erudita, quanto majestati tuæ fit gratur, tanto donis potiùs abundet. Per Dñm.

Ad Vesperas, Capit. Phil. 2.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

Hymnus.

Vexilla Regis prædeunt,
Fulget Crucis mysterium,
Quâ vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.
Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone dicit, criminum
Ut nos lavare sordibus,
Manavit undâ & sanguine.

Impleta sunt, quæ concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnavit à ligno Deus.
Arbor decora, & fulgida,
Ornata Regis purpurâ,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tangere,
Beata, cujus brachiis
Præmium pependit sæculi,

Statæra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

O Crux ave spes unica,
Hoc passionis tempore
Pis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde præmium. Amen.

V. Eripe me Domine ab homine malo. **R.** A viro iniquo eripe me.

Ad Magalicat, Antiphona.

Pater juste, munduste non cognovisti: ego autem novi te, quia tu me misisti.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, & crucem subire fecisti: concede propitius; ut & patientiæ ipsius habere documenta, & resurrectionis consortia mereamur. Per eundem Dñm nostrum.

DOMINICA

In Palmis.

Ad Matutnum, Invitatorium.

Hodiè si vocem Domini audieritis,
Nolite obdurare corda vestra,
Psalmus. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem,
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit;
Ipsè lignum tunc notavit,
Danna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,

Cc 3

Et

Et medellam ferret inde,
Hostis undè lacerat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis.
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor,
Atque ventre virginalli
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus præsepia:
Membra pannis involuta
Virgo mater alligat;
Et Dei manus, pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beate
Trinitati gloria,
Aqua Patri, Filioque,
Par decus Paraclito:
Unus Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

Ad Nocturnos omnia ut in Psalterio. *Y.* Erue à fræme, & alii *YY.* ibidem tempore Passionis.

In primo Nocturno.

De Jeremia Propheta.

Lectio i.

Obstupescite caeli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer, dicit Dominus. Duo enim mala fecit populus meus: Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. Numquid servus est Israel, aut vernaculus? quare ergo factus est in prædam? Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam, posuerunt terram ejus in solitudinem: civitates ejus existæ sunt, & non est qui habitet in eis. Filii quoque Mémphæos & Taphnes construpaverunt te usque ad verticem. Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore, quo ducebatur te per viam?

R. In die qua invocavi te Domine, dixisti, Noli timere: *Y.* Judicasti causam meam, & liberasti me Domine

Deus meus: *Y.* In die tribulationis meæ clamavi ad te, quia exaudivisti me. Judicasti.

Lectio ii.

ET nunc quid tibi vis in via Egypti, ut bibas aquam turbidam? Et quid tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam fluminis? Argue te malitia tua & aversio tua increpabit te. Scito, & vide quia mecum & amicum est reliquisse te Dominum Deum tuum, & non esse timorem mei apud te, dicit Dominus Deus exercituum. A sæculo confregisti jugum meum, rupisti vincula mea, & dixisti: Non serviam. In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso tu prosternebaris mæretrix. Ego autem plantavi te vineam electam, omne semen verum: quomodo ergo conversa es mihi in pravam vineam alienam? Si laveris te nitro, & multiplicaveris tibi herbam borith, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus Deus.

R. Fratres mei elongaverunt se à me: & noti mei, *Y.* Quasi alieni recesserunt à me. *Y.* Dereliquerunt me proximi mei, & qui me noverunt. Quasi.

Lectio iii.

Quid vultis mecum judicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dominus. Frustrà percussisti filios vestros, disciplinam non receperunt: devoravit gladius vester Prophetas vestros, quasi leo vastator generatio vestra. Videte verbum Domini: Numquid solitudo factus sum Israeli, aut terra serotina? quare ergo dixit populus meus: Recedemus, non veniemus ultra ad te? Numquid obliviscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus verò meus oblitus est mei diebus innumeris.

R. Attende Domine ad me, & audire voces adversariorum meorum: *Y.* Numquid redditur pro bono malum,

lum, quia foderunt foveam animæ meæ? *Y.* Recordare quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & averterem indignationem tuam ab eis. Numquid. Attende.

In secundo Nocturno.

Sermo Sancti Leonis Papæ.

Sermone 11. de Passionis Domini.

Lectio iv.

Desiderata nobis, dilectissimi, & universo optabilis mundo adest festivitas Dominicæ passionis, quæ nos inter exultationes spiritualium gaudiorum silere non patitur. Quia etsi difficile est de eadem solemnitate sæpius dignè aptèque dissèrere; non est tamen liberum sacerdoti, in tanto divinæ misericordiæ sacramento, fidelibus populis subtrahere sermonis officium: cum ipsa materia, ex eo quòd est ineffabilis, fandi tribuat facultatem: nec possit deficere quod dicatur, quod nunquam potest satis esse, quod dicitur. Succumbat ergo humana infirmitas gloriæ Dei, & in explicandis operibus misericordiæ ejus, imparem se semper inveniat. Laboremus sensu, hæreamus ingenio, deficiamus eloquio: bonum est ut nobis parum sit, quod etiam rectè de Domini majestate sentimus.

R. Conclusit vias meas inimicus, insidiator factus est mihi sicut leo in abscondito, replèvit, & inebriavit me amaritudine: deduxerunt in lacum mortis vitam meam, & posuerunt lapidem contra me. *Y.* Vide Domine iniquitates illorum: & judica causam animæ meæ, defensor vite meæ. *Y.* Factus sum in derisum omni populo meo, canticum eorum tota die. Vide.

Lectio v.

Dicente enim Propheta: Querite Dominum, & conformamini, querite faciem ejus semper: nemini præsumendum est quòd totum quòd querit, invenerit; ne desinat propin-

quare, qui cessarit accedere. Quid autem inter omnia opera Dei, in quibus humanæ admirationis fatigatur intentio, ita contemplationem mentis nostræ & oblectat & superat, sicut passio Salvatoris? Qui ut humanum genus vinculis mortiferæ pravaricationis absolveret: & serventi diabolo potentiam suæ majestatis occuluit, & infirmitatem nostram humilitatis objecit. Si enim crudelis & superbus inimicus, consilium misericordiæ Dei nosse potuisset, Judæorum animos mansuetudine potius temperare, quam injustus odiis studuisset accendere; ne omnium captivorum amitteret seriyitatem, dum nihil sibi debentis persèqueretur libertatem. *R.* Saluum me fac Deus, quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam; ne averte faciem tuam à me: *Y.* Quoniam tribulor, exaudi me Domine Deus meus. *Y.* Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me. Quoniam.

Lectio vi.

Fessellit ergo illum malignitas sua: intulit supplicium Filio Dei, quòd cunctis filiis hominum in remedium verteretur. Fudit sanguinem justum, qui reconciliando mundo, & pretium esset & poculum. Suscepit Dominus quòd secundum propositum suæ voluntatis elegit. Admisit in se impiam manum furentium: quæ dum proprio incumbunt sceleri, famulatae sunt Redemptori. Cujus etiam circa interfectores suos tanta erat pietatis affectio, ut de cruce supplicans Patri, non se vindicari, sed illis postularet ignoscere.

R. Noli esse mihi Domine alienus, parce mihi in die mala: confundantur omnes qui me persequuntur, *Y.* Et non confundar ego. *Y.* Confundantur omnes inimici mei, qui quaerunt animam meam. Et non. Noli esse.

In tertio Nocturno.
Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 21.
In illo tempore: Cum appropinquasset Jesus Jerosolymis, & venisset Bethphage ad montem Oliveti: tunc misit duos discipulos, dicens eis. Et reliqua.

Honilla Sancti Ambrósii Episcopi.
Lib. 9. in Lucan.

Pulchre relictis Judæis, habitatoribus in affectibus gentium, templum Dominus ascendit. Hoc enim templum est verum, in quo non in litera, sed in spiritu Dominus adoratur. Hoc Dei templum est, quod fidei series, non lapidum structura fundavit. Deseruntur ergo qui oderant: eliguntur qui amantur erant. Et ideo ad montem venit Oliveti, ut novellas oleas in sublimi virtute plantaret, quarum mater est illa que sursum est Jerusalem. In hoc monte est ille cælestis agricola; ut plantati omnes in domo Dei, possint virginitatem, Ego autem sicut oliva fructifera in domo Domini.

R. Dominus mecum est tamquam bellator fortis: propterea persecuti sunt me, & intelligere non poterunt: Domine proba renes, & corda. • Tibi revelavi causam meam.

V. Vidisti Domine iniquitates eorum adversum me: iudica iudicium meum. Tibi.

Lectio viij.
Et fortasse ipse mons Christus est. Quis enim alius tales fructus ferret olearum, non curvescentium ubertate baccarum, sed spiritus plenitudine gentium fecundarum? Ipse est per quem ascendimus, & ad quem ascendimus. Ipse est janua, ipse est via, qui aperitur, & qui aperitur: qui pulsatur ab ingrediētibus, & ab emeritis adoratur. Ergo in castello erat, & ligatus erat pullus cum asina: non poterat solvi, nisi jussu Domini.

Solvit eum manus Apostolica, talis actus, talis vita, talis gratia. Esto talis & tu, ut possis ligatos solvere. R. Dixērunt impii apud se, non recte cogitantes: Circumveniamus justum, quoniam contrarius est operibus nostris: promittit se scientiam Dei habere, Filium Dei se nominat, & gloriatur patrem se habere Deum: Videamus si sermōnes illius veri sunt: & si est verē Filius Dei, liberet eum de manibus nostris: morte turpissimā condemnemus eum. V. Tuquam nugæ asinatū sumus ab illo, & abstinet se a vis nostris tantquam ab immunditatis: & præfert novissima justorum. Videamus.

Lectio ix.
Nunc consideremus qui fuerint illi qui errore detecto de paradiso eieci, in castellum sint relegati. Et vides quemadmodum quos mors expulserat, vita revocaverit. Et ideo secundum Mattheum, & asinam & pullum legimus; ut quia in duobus hominibus uterque fuerat sexus expulsi, in duobus animalibus sexus uterque revocetur. Ergo illic in asina matrem quasi Hevam figuravit erroris: hic autem in pullo generalitatem populi Gentilis expressit; & ideo pullo sedetur asina. Et bene in quo nemo sedit: quia nullus antequam Christus nationum populus vocavit ad Ecclesiam. Denique secundum Marcum sic habes: Quem nemo adhuc sedit hominum.

R. Circumdedērunt me viri mendaces: sine causa flagellis cæcidērunt me: • Sed tu Domine defensor vindica me. V. Quoniam tribulatio proxima est, & non est qui adjuvet. Sed tu Domine. Circumdedērunt.

A D L A U D E S,

Antiphona.
Domine Deus auxiliator meus & ideo non sum confusus. Psalmus. Miserere, cum reliq. de Lau-

Laudib. Dñica. Septuagesima. 308.
Añā. Circumdantes circumdedērunt me: & in nomine Domini vindicabor in eis. Psalmus. Confitemini Domino. 309. Añā. Iudica causam meam: defende, quia potens es Domine. Psalm. Deus Deus meus. 310. Añā. Cum Angelis & pueris fideles inveniamur, triumphatori mortis clamantes, Hosanna in excelsis. Canticum. Benedicite. 310. Añā. Confundantur qui me persequuntur, & non confundar ego, Domine Deus meus. Psalmus. Laudate Dominum de cælis. 311.

Capitulum. Phil. 2.
Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod & in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se æqualem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.

Hymnus.
Lustra sex qui jam perēgit, Tempus implens corporis, Sponte libera Redemptor Passioni deditur, Agnus in Crucis levatur Immolandus stipite.

Felle potus ecce languet, Spina, clavi, lancea Mite corpus perforarunt: Unda manat, & cruor: Terra, pontus, astra, mundus, Quo lavantur flumine. Crux fidelis, inter omnes Arbor una nobilis: Sylva talem nulla profert Fronde, flore, germine: Dulce ferrum, dulce lignum, Dulce pondus sustinent. Flecte ramos arbor alta, Tensa laxa viscera, Et rigor lentescat ille, Quem dedit nativitas; Et superni membra Regis Tende miti stipite.

Sola digna tu fuisti, Ferre mundi victimam; Atque portum præparare Arca mundo naufrago, Quam sacer cruor perunxit, Fusus Agni corpore. Sempiterna sit beata Trinitati gloria, Æqua Patri, Filioque, Par decus Paraclyto: Unius Trinitæ nomen Laudet universitas. Amen. V. Eripe me de inimicis meis Deus meus. R. Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Benedictus, Antiphona.
Turba multa, que convenerat ad diem festum, clamabat Domino: Benedictus, qui venit in nomine Domini: Hosanna in excelsis.

Oratio.
Omnipotens sempiternæ Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, & crucem subire fecisti: concede propitius; ut & patientiæ ipsius habere documenta, & resurrectionis consortia mereamur. Per eundem Dominum nostrum.

Ad Primam, Antiphona.
Pueri Hebræorum tollentes ramos olivarum obviaverunt Domino, clamantes & dicentes: Hosanna in excelsis.

Ad Tertiam, Antiphona.
Pueri Hebræorum vestimenta prosternabant in via, & clamabant, dicentes: Hosanna filio David: benedictus, qui venit in nomine Domini.

Capitulum. Fratres, Hoc enim, ut supra.
R. br. Erue à fræme • Deus animam meam. Erue. V. Et de manu canis unicam meam. Deus. Erue. V. De ore leonis libera me Domine. R. Et à cornibus unicornium humilitatem meam.

Ad Sextam, Antiphona.
Tibi revelavi causam meam, defensor vite mee, Domine Deus meus.

Capitulum.
Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi nomen, quod est super omne nomen.

R. br. De ore leonis * Libera me Domine. De ore. V. Et a cornibus unicornium humilitatem meam. Libera. De ore. V. Ne perdas cum impiis Deus animam meam. R. Et cum viris sanguinum vitam meam.

Ad Nonam, Antiphona.
Invocabo nomen tuum Domine: ne avertas faciem tuam a clamore meo.

Capitulum.
In nomine Jesu omne genua flectatur caelestium, terrestrium, & infernorum: & omnis lingua confiteatur, quia Dominus Jesus Christus in gloria est Dei Patris.

R. br. Ne perdas cum impiis. Deus animam meam. Ne perdas. V. Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus animam meam. Ne perdas. V. Eripe me Domine ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

Ad Vesperas, Antiphona & Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 100. Capitulum. Fratres, hoc enim. Hymnus. Vexilla Regis procedunt, ut supra. 405. V. Eripe me Domine ab homine malo. R. A viro iniquo eripe me.

Ad Magnificat, Antiphona.
Scriptum est enim: Percutiam pastorem, & dispergentur oves gregis: postquam autem resurrexero, praecedam vos in Gallaeam: meo videribitis, dicit Dominus. Oratio. Omnipotens sempiterna Deus. 409.

Ab hac die usque ad Octavam Pasche, si occurrat aliquod Festum novem Lectionum, transfertur post

Octavam. Trium vero Lectionum a Feria quinta in Coena Domini usque ad Feriam tertiam Pasche nulla fit Commemoratio.

FERIA SECUNDA.

Invitatorium. Hodie si vocem Domini audieritis, * Nolite obdurare corda vestra. Psalmus. Venite, exultemus. 1. Hymnus. Pange lingua. 405. Antiphona, & Psalmi hujus Feriae. 39. V. Erue a fratre, ut ibidem tempore Passionis. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j. Cap. 12.

Ante sex dies Pascha venit Jesus Bethaniam, ubi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitavit Jesus. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tractatu 50. in Joannem, post initium.

Ne putarent homines phantasma esse factum quia mortuus resurrexit, Lazarus unus erat ex recumbentibus: vivebat, loquebatur, epulabatur, veritas ostendebatur, infidelitas Judaeorum confundebatur. Discumbebat ergo Jesus cum Lazaro & ceteris: ministrabat Martha una ex sororibus Lazari. Maria vero, altera soror Lazari accepit libram unguenti nardiistici pretiosi, & unxit pedes Jesu, & extersit capillis suis pedes ejus, & domus impleta est ex odore unguenti. Factum audivimus, mysterium requiramus.

R. Viri impii dixerunt: Opprimamus virum justum iniuste, & deglutiamus eum tamquam infernus vivum: auferamus memoriam illum de terra: & de spoliis ejus sortem mittamus inter nos: ipsi enim hominidae thesaurizaverunt sibi mala.

* Inspicientes & maligni oderunt sapientiam: & rei facti sunt in cogitationibus suis. V. Haec cogitaverunt &

& erraverunt: & excaecavit illos malitia eorum. Inspicientibus. Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio ij.

Quaecumque anima fidelis vis esse, cum Maria unge pedes Domini pretioso unguento. Unguentum illud justitia fuit, ideo libra fuit: erat autem unguentum nardiistici pretiosi. Quod ait pistici, locum aliquem credere debemus, unde hoc erat unguentum pretiosum: nec tamen hoc vacat, & sacramento optime consonat. Pistis Graece, fides Latine dicitur. Quae res operari iustitiam: Justus ex fide vivit. Unge pedes Jesu bene vivendo: Dominica sectare vestigia: capillis terge: si habes superflua, da pauperibus, & Domini pedes tersisti: capilli enim superflua corporis videntur. Habes quod agas de superfluis tuis: tibi superflua sunt, sed Domini pedibus necessaria sunt. Forte in terra Domini pedes indigent.

R. Opprobrium factus sum nimis inimicis meis, viderunt me, & moverunt capita sua. Adjuva me Domine Deus meus. V. Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me. Adjuva. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

De quibus enim nisi de membris suis in fine dicitur est, Cum uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis? Superflua vestra impendistis, sed pedibus meis obsecrasti estis. Domus autem impleta est odore, mundus impletus est fama bona: nam odor bonus, fama bona est. Qui male vivunt & Christiani vocantur, injuriam Christo faciunt: de qualibus dictum est, quod per eos nomen Domini blasphematur. Si per tales nomen Dei blasphematur, per bonos nomen Domini laudatur. Audi Apostolum, Christi

bonus odor sumus, inquit, in omni loco.

R. Insurrexerunt in me viri iniqui absque misericordia, quaserunt me interficere: & non pepererunt in faciem meam spiere, & lanceis suis vulneraverunt me: & concissa sunt omnia ossa mea. Ego autem existimabam me tamquam mortuum super terram. Effuderunt furorem suum in me, fremuerunt contra me dentes suis. Ego autem, Insurrexerunt.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphona.

Faciem meam non averti ab increpantibus & conspuentibus in me. Psalmi de Laudibus Feriae secundae. 47. Antiphona. Frames suscitate adversus eos, qui dispersunt gregem meum. Antiphona. Appenderunt mercedem meam: triginta argenteis; quibus appetitibus sum ab eis. Antiphona. Inundaverunt aquae super caput meum: Dixi, Perii: invocabo nomen tuum Domine Deus.

Antiphona. Labia insurgentium, & cogitationes eorum vide Domine.

Capitulum. Jerem. 11. d.

Venite mitamus lignum in palem ejus, & eradamus eum de terra viventium: & nomen ejus non memoretur amplius.

Hymnus. Lustra sex, ut supra. 409. V. Eripe me de inimicis meis Deus meus. R. Et ab insurgentibus in me libera me.

Ad Benedictus, Antiphona.
Clarificata me Pater apud semetipsum claritate quam habui, priusquam mundus fieret.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 49. Oratio.

Da, quaesumus omnipotens Deus; ut qui in tot adversis ex nostra infirmitate defecimus, intercedente unigeniti Filii tui passione respiciemur. Qui tecum vivit.

Ad

Ad Tertiam, Antiphona.
Frámea suscitáre.

Capitulum. *Jerem. 17. b*
Domine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes à te, in terra scribéntur: quoniam dereliquerunt venam aquarum vivéntium Dóminum.
R. br. Erue à frámea. Deus ánimam meam. Erue. **V.** Et de manu cántis unicam meam. Deus. Erue. **V.** De ore leónis libera me Dómine. **R.** Et à cornibus unicórnium humilitátem meam.
Kyrie eléison. 33.

Ad Sextam, Antiphona.
Appendérunt mercédem.

Capitulum. *Jerem. 17. c*
Confundántur qui me persecúntur, & non confundar ego: paveant illi, & non paveam ego: induc super eos diem afflictiónis, & dúplici contritióné cóntere eos, Dómine Deus noster.

R. br. De ore leónis. Libera me Dómine. De ore. **V.** Et à cornibus unicórnium humilitátem meam. Libera. De ore. **V.** Ne perdas cum impiis Deum ánimam meam. **R.** Et cum viris sanguinum vitam meam.
Kyrie eléison. 35.

Ad Nonam, Antiphona.
Lábia insurgéntium.

Capitulum. *Jerem. 18. d*
Recordáre quod steterim in conspectu tuo, ut loquerer pro eis bonum, & avérterem indignationem tuam ab eis.

R. br. Ne perdas cum impiis. Deus ánimam meam. Ne perdas. **V.** Et cum viris sanguinum vitam meam. Deus ánimam meam. Ne perdas. **V.** Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iniquo erípe me.
Kyrie eléison. 38.

Ad Vesperas, Antiphonæ, & Psalmi Feriæ Secundæ, ut in Psalterio. 103.

Capitulum. *Jerem. 11. d*

Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas justè & probas renes, & corda, videam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam, Dómine Deus meus.

Hymnus. Vexilla Regis. 405.
V. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iniquo erípe me.

Ad Magnificat, Antiphona.
Non habéres in me potestátem, nisi desuper tibi datum fuisset.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 105.

Adjuva nos Deus salutáris noster: & ad beneficia recolénda, quibus nos instauráre dignátus es, tribue venire gaudéntes. Per Dóminum.

FERIA TERTIA.
Pater noster. Absolutio. **P**sui pietas Benedictio. Deus Pater omnipotens. De Jeremia Propheta.

Lectio j. *Cap. 11. c*

Quid est, quod dilectus meus in domo mea fecit scélera multa? numquid carnes sanctæ auferent à te malitias tuas, in quibus gloriáta es? Olivam íberem, pulchram, fructíferam, speciósam, vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt frutéta ejus. Et Dóminus exercituum qui plantávit te, locútus est super te malum: pro malis domús Israël & domús Juda, quæ fecerunt sibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem Dómine, demonstrásti mihi & cognóvi: tunc ostendisti mihi stúdia eórum. Et ego quasi agnus mansuétus, qui portátur ad victimam, & non cognóvi quia cogitáverunt super me consilia, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur amplíus. Tu autem Dómine Sábaoth, qui júdicas justè, & probas renes & cor-

corda, videam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causam meam.

R. Contumélias & terróres passus sum ab eis, qui erant pacífici mei, & custodiéntes latus meum, dicéntes: Decipiámus eum, & prevaleámus illi: sed tu Dómine mecum es tamquam bellátor fortis. Magnificat in opprobrium sempitérnum, ut videam vindictam in eis: quia tibi revelávi causam meam. **V.** Júdica Dómine causam ánimæ meæ, defensor vitæ meæ. Cadant. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio ij.

Justus quidem tu es Dómine, si disputem tecum, verúntamen justa loquar ad te: Quare via impiorum prospératur: benè est ómnibus qui pravaricántur, & iniquè agunt? Plantásti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum: propè es tu ori eórum, & longè à réribus eórum. Et tu Dómine nosti me, vidísti me, & probásti cor meum tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisiónis. Usquequo lugébit terra, & herba omnis regiónis siccabitur propter malitiam habitántium in ea? consumptum est animal, & volúcre, quoniam dixerunt: Non vidébit novíssima nostra.

R. Deus Israël, propter te sustinui inopéríum, operuit reveréntia faciem meam, extráneus factus sum fratribus meis, & hospes filii matris meæ: Quoniam zelus domus tuæ comédit me. **V.** Inténde ánimæ meæ, & libera eam, propter inimicos meos erípe me. Quoniam. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio iij.

Reliqui domum meam, dimisi hereditátem meam, dedi dilectam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta est mihi heréditas mea quasi leo in sylvá, dedit

contra me vocem, ídeo odívi eam. Numquid avis discolor heréditas mea mihi, numquid avis tincta per totum? venite, congregámini omnes bestie terræ, propèrâte ad devorándum. Pastóres multi demoliti sunt vineam meam, concularerunt partem meam: dederunt portiónem meam desiderábilem in désertum solitudínis. Possuérunt eam in dissipationem, luxitque super me: desolátione desoláta est omnis terra: quia nullus est qui recogitet corde. **R.** Synagoga populórum circumdederunt me: & non reddidi retribuéntibus mihi mala. Consumé-tur, Dómine, nequitia peccatórum, & diriges justum. **V.** Júdica me Dómine secundum justitiam meam, & secundum innocéntiam meam super me. Consumé-tur. Synagoga.

AD LAUDES,

& per Horas, Antiphonæ.

Vidè Dómine, & considera, quoniam tribulor, velociter exaudi me. **P.** almi de Feria tertia ad Laudes, ut in Psalterio. 57. **Añsa.** Discérne causam meam Dómine: ab hómine iniquo & doloso erípe me. **Añsa.** Dum tribuláret, clamávi ad Dóminum de ventre inferi, & exaudivit me. **Añsa.** Dómine vim pátor, respónde pro me: quia nescio quid dicam inimicis meis. **Añsa.** Dirigitur impij: Opprimámus virum justum, quoniam contrárius est opéribus nostris.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ante diem festum Paschæ, sciens Jesus quia venit hora ejus, cum dilexisset suos, in finem dilexit eos.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 49.

Omnipotens sempitérne Deus, da nobis ita Dominicæ passionis sacraménta perágere; ut indulgéntiam percipere mereámur. Per eundem Dóminum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Potestatem habeo ponendi animam
meam, & iterum sumendi eam.

Deinde dicuntur Preces, ut in
Psalterio. 105. Oratio.

Tua nos misericordia, Deus, &
ab omni subreptione vetustatis
expurget: & capaces sanctae no-
vitatis efficiat. Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

Pater noster. Absolutio. Avinculis.
Benedictio. Ille nos benedicat.

De Jeremia Propheta.

Lectio j. Cap. 17. b.

Expectatio Israël Dómine: om-
nes, qui te derelinquunt,
confundentur, recedentes à te, in
terra scribentur: quoniam dereli-
querunt venam aquarum viventium
Dóminum. Sana me Dómine, &
sanabor: salvum me fac, & salvus
ero: quoniam laus mea tu es. Ecce
ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum
Dómini? veniat. Et ego non sum
turbatus, te pastorem sequens: &
diem hominis non desideravi, tu
scis. Quod egressum est de labiis
meis, rectum in conspectu tuo fuit.
Non sis tu mihi formidini, spes
mea tu in die afflictionis. Confun-
dentur qui me persequuntur, &
non confundar ego: paveant illi,
& non paveam ego: induc super
eos diem afflictionis, & duplici
contritione cóntere eos.

B. Locuti sunt adversum me lingua
dolosá, & sermonibus odii circum-
dederunt me: pro eo ut me dilige-
rent, detrahebant mihi: * Ego au-
tem orabam, & exaudivisti me Dómine
Deus meus. * Et posuerunt adver-
sum me mala pro bonis & odium
pro dilectione mea. Ego autem.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio ij. Cap. 18.

Quis audi vit talia horribilia,
quae fecit nimis virgo Israël?
Numquid deficiet de petra agri

nix Libani? aut evelli possunt aquae
erumpentes frigidae, & defluentes?
Quia oblitus est mei populus meus,
frustra libantes, & impingentes in
vis suis, in semitis saeculi, ut ambu-
larent per eas in itinere non trito: ut
fieret terra eorum in desolationem,
& in sibilum sempiternum: omnis
qui praeterierit per eam obtupescet,
& movébit caput suum. Sicut ventus
urens dispérgam eos coram inimico:
dorsum, & non faciem ostendam
eis in die perditionis eorum,
Et dixerunt: Venite, & cogitemus
contra Jeremiam cogitationes: non
enim peribit lex à sacerdote, neque
consilium à sapiente, nec sermo
à Propheta, venite, & percutiamus
eum lingua, & non attendamus ad
universos sermones ejus.

B. Dixerunt impij apud se, non rec-
tè cogitantes: Circumveniamus jus-
tum, quoniam contrarius est operi-
bus nostris, promittit se scientiam
Dei habere, Filium Dei se nominat,
& gloriatur Patrem se habere Deum:
• Videamus si sermones illius veri
sunt: & si est verè Filius Dei, libe-
ret eum de manibus nostris: mor-
te turpissimá condemnemus eum.
* Tamquam nugaces aestimati su-
mus ab illo, & abstinet se à visis nos-
tris tamquam ab immunditiis: &
praefert novissima justorum. Videam-
us. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

At tēde Dómine ad me, & au-
di vocem adversariorum meo-
rum. Numquid rédditur pro bono
malum, quia foderunt foveam ani-
mae meae? Recordare quod stete-
rim in conspectu tuo, ut loquerer
pro eis bonum, & averterem indig-
nationem tuam ab eis. Propterea da
filios eorum in famem, & deduc
eos in manus gladii: fiant uxores
eorum absque liberis, & viduae
& viri earum interficiantur morte

ju-

Ad Benedictus, Antiphona.
Simon dormis? non potuisti una
hora vigilare mecum?

Deinde dicuntur Preces, ut in
Psalterio. 49. Oratio.

Presta, quæsumus omnipotens
Deus; ut qui nostris excessibus
incessanter affligimur, per unigeni-
ti Filii tui passionem liberemur.
Qui tecum vivit & regnat.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ancilla dixit Petro: Verè tu ex
illis es: nam & loquella tua mani-
festum te facit.

Deinde dicuntur Preces, ut in
Psalterio. 105. Oratio.

Respice, quæsumus Dómine,
super hanc familiam tuam, pro
qua Dóminus noster Jesus Christus
non dubitavit manibus tradi no-
centium, & crucis subire tormén-
tum. Qui tecum vivit & regnat.

Tribus sequentibus diebus dicto
secretò Pater noster, Ave Maria,
& ad Matutinum, & in principio
Primæ, Credo omnibus alijs præ-
termissis, absolute incipitur Officium
ad Matutinum & Vesperas ab Anti-
phona primi Psalmi: & Antiphonæ
duplicantur sicut in Festo Duplici.

In fine Psalmorum non dicitur
Gloria Patri, per omnes Horas, nec
in Responsorijs; & in fine cujuslibet
Psalmi ad Matutinum, extinguuntur
una ex quindecim candelis positis in
candelabro triangulari ante Altare.

FERIA QUINTA IN CÆNA DOMINI.

AD MATUTINUM.

In primo Nocturno.

Antiphona. Zelus domus tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus: * quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam.

Infixus sum in limo profundi: * & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: * & tempestas demersit me.

Laboravi clamans, rauce factæ sunt fauces meæ: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multipliati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: * quæ non rapui, tunc exolvebam.

Deus tu scis insipientiam meam: * & delicta mea à te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te Dómine, * Dómine virtutum.

Non confundantur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * & peregrinus filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Et operui in jejuniis animam meam: * & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * & factus sum illis in parabolum.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: * & in me psaliebant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Dómine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, * in veritate salutis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infigat: * libera me ab iis, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non ne demergat tempestas aquæ, neque absorbeat me profundum: * neque urgeat super me puteus os suum.

Exaudi me Dómine, quoniam benigna est misericordia tua: * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam à precero tuo: quoniam tribulum, velociter exaudi me.

Intréde animæ meæ, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, & confusionem meam, * & reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: * improperium expectavit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: * & qui consolaretur, & non invenit.

Et dederunt in escam meam fel: * & in siti meâ potaverunt me aceto.

Fiat mensa eorum coram ipsis in la-

laqueum, * & in retributiones, & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant: * & dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * & non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: * & cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum canticis: * & magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo super vitulum novellum, * cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & latentur: * quæríte Deum, & vivet anima vestra: quoniam exaudivit pauperes Dóminus: * & victos suos non despexit.

Laudet illum cæli & terra, * mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * & ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * & hereditate acquirunt eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam, * & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Antiphona. Zelus domus tuæ comedit me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Antiph. Avertantur retrorsum, & erubescant, qui cogitant mihi mala.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum intréde: * Dómine ad adiuvandum me festina.

Pars Hyemalis.

Confundantur, & reveréantur, * qui quærunt animam meam:

Avertantur retrorsum, & erubescant, * qui volunt mihi mala:

Avertantur statim erubescétes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & latéantur in te omnes qui quærunt te, * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.

Ego verò egenus, & pauper sum: * Deus adjuva me.

Adjutor meus, & liberator meus es tu: * Dómine ne moréris.

Antiphona. Avertantur retrorsum, & erubescant, qui cogitant mihi mala.

Antiphona. Deus meus eripe me de manu peccatoris.

Psalmus 70.

In te Dómine speravi, non confundar in ætérnum: * in justitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: * ut salvum me facias,

Quoniam firmamentum meum, * & refugium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu peccatoris, * & de manu contra legem agentis, & iniqui:

Quoniam tu es patientia mea Dómine: * Dómine spes mea à juventute mea.

In te confirmatus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te captatio mea semper: * tamquam prodigium factus sum multis & tu adjutor fortis.

Repleatur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * totá die magnitudinem tuam.

Ne projecias me in tempore senectutis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Dd

Quia